

Πένυ Παπαδάκη: Τα ελληνικά βιβλία είναι ο συνδετικός κρίκος των ομογενών με τις ρίζες τους

Της Μαρίας Παπανικολάου

«Αντίο, Φιλενάδα» από την κυρία Πένυ Παπαδάκη. Ένα μυθιστόρημα που μπαίνει σε καθημερινά προβλήματα της Κοινωνίας, μία συγγραφέας που καταπιάνεται μέσω του έργου της με αυτά τα «καυτά» θέματα αλλά και δίνει λύσεις μέσω της άποψης που καταθέτει. Θέματα και προβλήματα όπως αίσθημα δικαίου, Δικαιοσύνη, υπεξαίρεση χρημάτων, φόνος, πορνεία, αγάπη, φιλία, θάνατος, αδικία. Όλα είναι - όπως θα λέγαμε και στην καθημερινότητα - «ένα κι ένα», δύσκολα θέματα, δύσκολα προβλήματα, άλυτα για πολλούς, ζωής για κάποιους άλλους. Καθημερινά και μέρος της ανθρώπινης ζωής λείει μέσα από τις απαντήσεις της η Πένυ Παπαδάκη.

Συνήθως μιλάμε για αγάπη, έρωτα, φιλία, συναδελφικότητα, συντροφικότητα και τέτοια που ναι μεν είναι κι αυτά σημαντικά και δύσκολα αλλά αυτά που εκτυλίσσονται μέσα στο «Αντίο, φιλενάδα» της κ. Παπαδάκη είναι σίγουρα, όχι μόνο της «διπλανής πόρτας», αλλά της δικής μας πόρτας.

Η συγγραφέας αναφέρεται σε ποινές φυλάκισης θίγοντας ένα ακόμα «καυτό» θέμα αυτό του σωφρονισμού («Είκοσι και πλέον άτομα ανεξαρτήτως του αδικήματός τους, στοιβάζονται κυριολεκτικά σε θαλάμους λίγων τετραγωνικών, λόγω έλλειψης χώρων»), ενώ δίνει και τη δική της λύση («υπάρχουν κι άλλοι τρόποι σωφρονισμού όπως ο κατ' οίκον περιορισμός, ή η κοινωφελής εργασία»).

Αναφέρεται στον επηρεασμό που μπορεί να έχει ένας άνθρωπος από τις πράξεις άλλων και θεωρεί ότι μπορεί να συμβεί «αν δεν υπάρχουν γερές βάσεις και η βάση πάνω στην οποία ο άνθρωπος διαμορφώνει την προσωπικότητά του, είναι η οικογένειά του».

Μιλάει για την πορνεία ως αποτέλεσμα της αγάπης και της αδυναμίας ενός ανθρώπου σε έναν άλλον αλλά η διαφορά είναι πως η κυρία Παπαδάκη δίνει και τη λύση «η οικογένεια, η παιδεία, ο αυτοσεβασμός, είναι δυνατά όπλα κατά αυτού του φαινομένου», ενώ τοποθετείται πάνω στο «καυτό» θέμα των ανθρώπων που βοηθούν τον συνάνθρωπο αλλά πέφτουν θύματα κατάχρησης («Κι αυτό είναι στη φύση αρκετών ανθρώπων που οικειοθελώς θυματοποιούνται. Το να επιτρέπεις όμως να γίνεται πλιάτσικο στη ζωή σου, είναι λάθος»).

Πολλά και σημαντικά τα θέματα

Δεν μπορούμε να ζούμε διαρκώς με τον φόβο της απώλειας, γιατί έτσι χάνουμε τη χαρά της ζωής. Ούτε μπορούμε να είμαστε ευαίσθητοι μόνο τότε, γιατί αυτό σημαίνει πως σε άλλες περιπτώσεις είμαστε σκληροί

που μας βάζει να σκεφτούμε και να προβληματιστούμε η κυρία Πένυ Παπαδάκη, ενώ δεν αφήνει και τους ομογενείς μας δείχνοντάς τους το δρόμο για την... πατρίδα.

«Περιοδικό»: Περιγράψτε τη ζωή δυο φυλακισμένων και τι τους οδήγησε εκεί. Το έγκλημα έχει ελαφρυντικά; Η δικαιοσύνη είναι δίκαιη ή απλά... τυφλή;

Πένυ Παπαδάκη: «Η περιγραφή αφορά ακριβώς στη ζωή των δύο φυλακισμένων γυναικών και τα αίτια της φυλάκισής τους, δίχως καμία διάθεση απονομής της δικαιοσύνης εκ μέρους μου. Προτίμησα να σταθώ περισσότερο στην προσωπικότητα της κάθε ηρωίδας ξεχωριστά και

στην ψυχосύνθεσή τους, και πολύ λιγότερο στο δικαστικό μέρος. Θεωρώ όμως ότι η δικαιοσύνη πρέπει να απονέμεται με αίσθημα δικαίου και κυρίως με ανοιχτά μάτια, αυτιά και μυαλό. Και στην περίπτωση των ηρωίδων μου, αυτό έπραξε».

«Περιοδικό»: Η Σοφία έκανε υπεξαίρεση χρημάτων και η Μαρίνα φόνο. Είναι σωστό -κατά την άποψή σας- δυο τόσο διαφορετικά εγκλήματα να βρίσκονται στο ίδιο κελί;

Πένυ Παπαδάκη: «Το σωστό κατά την κρίση μου, είναι να υπάρχουν ξεχωριστοί χώροι για το κάθε αδικήμα, αλλά αυτό δυστυχώς δεν

γίνεται. Μετά από έρευνα, αλλά και μαρτυρίες πρώην κρατουμένων, οι συνθήκες είναι ακόμη πιο άσχημες από αυτές που περιγράφω. Είκοσι και πλέον άτομα ανεξαρτήτως του αδικήματός τους, στοιβάζονται κυριολεκτικά σε θαλάμους λίγων τετραγωνικών, λόγω έλλειψης χώρων».

«Περιοδικό»: Η φυλακή είναι ένα είδος τιμωρίας. Θεωρείτε ότι θα έπρεπε συνάμα να υπάρχει και ένας άλλος τρόπος σωφρονισμού των φυλακισμένων;

Πένυ Παπαδάκη: «Η φυλακή ως τιμωρία, στερεί το πιο πολύτιμο αγαθό του ανθρώπου, που είναι η ελευθερία του. Ταυτόχρονα όμως

του δίνει τη δυνατότητα να βρεθεί αντιμέτωπος με τον εαυτό του, τις ευθύνες και τα λάθη του, και μέσα από την αυτογνωσία να γίνει καλύτερος άνθρωπος. Ωστόσο υπάρχουν κι άλλοι τρόποι σωφρονισμού όπως ο κατ' οίκον περιορισμός, ή η κοινωφελής εργασία. Αυτά όμως είναι δουλειά της δικαιοσύνης να τα κρίνει και να τα εφαρμόσει. Εγώ απλά, καταθέτω σκέψεις».

«Περιοδικό»: Η Μαρίνα βλέπουμε ότι οδηγήθηκε στην πορνεία. Θεωρείτε ότι η αγάπη και η αδυναμία σε έναν άνθρωπο μπορεί να σε κάνει να κάνεις αποτρόπαιες πράξεις;

«Τίποτε δεν κάνει μία κοπέλα αδύναμη αν δεν είναι αδύναμη. Το δέλεαρ είναι πάντα το χρήμα, και σήμερα περισσότερο από ποτέ, λόγω κρίσης, τα φαινόμενα πορνείας είναι περισσότερα. Η οικογένεια, η παιδεία, ο αυτοσεβασμός, είναι δυνατά όπλα κατά αυτού του φαινομένου».

Πένυ Παπαδάκη: «Δυστυχώς, έχουμε δει πολλές φορές στο όνομα της αγάπης να γίνονται τραγικά πράγματα. Η πορνεία είναι ένα από αυτά».

«Περιοδικό»: Η Μαρίνα ως παιδί υπήρξε θύμα στην αγάπη των γονέων για το χρήμα αλλά και ως ενήλικη βίωσε παρόμοια κατάσταση. Οι πράξεις των άλλων μπορούν να υπονομεύσουν την δικιά μας συμπεριφορά;

Πένυ Παπαδάκη: «Πιστεύω πως μπορούν, αν δεν υπάρχουν γερές βάσεις και η βάση πάνω στην οποία ο άνθρωπος διαμορφώνει την προσωπικότητά του, είναι η οικογένειά του. Στην περίπτωση της Μαρίνας το οικογενειακό οικοδόμημα ήταν σαθρό».

«Περιοδικό»: Αν δεν έμενε έγκυος, αυτός ο χαρακτήρας πιστεύετε ότι θα έβρισκε διαφορετικά τη δύναμη να φύγει; Θεωρείτε ότι πάντα υπάρχει μια λύση; **Πένυ Παπαδάκη:** «Το γεγονός ότι η Μαρίνα είπε σε όλα όσα την καταπίεζαν 'όχι', προειδεύει για την μεγάλη φυγή. Ακόμη και στον πό-

λεμο, πάντα υπάρχουν οι αιτίες για να γίνει, χρειάζεται όμως μία αφορμή για να ξεκινήσει. Στην περίπτωση της Μαρίνας αν δεν ήταν η εγκυμοσύνη, θα ήταν κάτι άλλο. Και ναι. Πιστεύω πως πάντα υπάρχει λύση».

«Περιοδικό»: Στη σημερινή εποχή η πορνεία είναι ένα φυσικό φαινόμενο. Τι κάνει μια κοπέλα αδύναμη στα πλοκάμια των επιτήδειων; Και πως μπορεί να το αποφύγει;

Πένυ Παπαδάκη: «Τίποτε δεν κάνει μία κοπέλα αδύναμη αν δεν είναι αδύναμη. Το δέλεαρ είναι πάντα το χρήμα, και σήμερα περισσότερο από ποτέ, λόγω κρίσης, τα φαινόμενα πορνείας είναι περισσότερα. Η οικογένεια, η παιδεία, ο αυτοσεβασμός, είναι δυνατά όπλα κατά αυτού του φαινομένου».

«Περιοδικό»: Η Σοφία και η ανάγκη της να βοηθάει οδηγήθηκε στην κατάχρηση ξένης παρουσίας. Είναι στη φύση του ανθρώπου να θεωρεί ότι πρέπει να βρῖσκει λύσεις στο πρόβλημα των άλλων;

Πένυ Παπαδάκη: «Η Σοφία έπεσε θύμα κυρίως του αδύναμου εαυ-

τού της γιατί αντίθετα με την Μαρίνα, εκείνη δεν μπορούσε να πει 'όχι' σε κανέναν. Κι αυτό είναι στη φύση αρκετών ανθρώπων που οικειοθελώς θυματοποιούνται. Το να προσφέρεις βοήθεια όταν μπορείς, είναι θεάρεστη πράξη. Το να επιτρέπεις όμως να γίνεται πλιάτσικο στη ζωή σου, είναι λάθος».

«Περιοδικό»: Τι σας έκανε να οδηγήσετε τη Μαρίνα να θέλει να βοηθήσει τη Σοφία;

Πένυ Παπαδάκη: «Το γεγονός ότι κάθε άνθρωπος θα ήθελε μία Μαρίνα δίπλα του. Να του μιλάει ειλικρινά, να τον προστατεύει, να τον διδάσκει και να τον αγαπά».

«Περιοδικό»: Στο βιβλίο σας βιώνουμε 2 θανάτους από καρκίνο. Έχετε βιώσει μια τέτοια απώλεια;

Πένυ Παπαδάκη: «Έχω βιώσει πολλές απώλειες στη ζωή μου και ο καρκίνος είναι μία αιτία για μερικές από αυτές τις απώλειες».

«Περιοδικό»: Θεωρείτε ότι είναι ανθρώπινο μειονέκτημα να «ξυπνάμε» μόνο όταν πλησιάζει ο θάνατος ή ο φόβος της απώλειας μας κάνει πιο ευαίσθητους και ταυτόχρονα πιο δραστήριους;

Πένυ Παπαδάκη: «Δεν μπορούμε να ζούμε διαρκώς με τον φόβο της απώλειας, γιατί έτσι χάνουμε τη χαρά της ζωής. Ούτε μπορούμε να είμαστε ευαίσθητοι μόνο τότε, γιατί αυτό σημαίνει πως σε άλλες περιπτώσεις είμαστε σκληροί. Δυστυχώς ένας θάνατος ξυπνά πολλά και επώδυνα συναισθήματα, που μόνο ο χρόνος μπορεί να τα μαλακώσει και ίσως τα γιατρέψει».

«Περιοδικό»: Η Φιλία ως θεσμός πόσο δυνατός μπορεί να είναι στη ζωή ενός ανθρώπου; Πόσος σημαντικός είναι στη δικιά σας ζωή. Έχετε φίλους που δικιμάστηκαν και άντεξαν στο χρόνο;

Πένυ Παπαδάκη: «Η φιλία για μένα, είναι ένας πολύ σημαντικός θεσμός στη ζωή μου. Έχω φίλους από την παιδική μου ηλικία που αντέχουν μέχρι σήμερα, και άλλους που μπήκαν αργότερα και νιώθω ευλογημένη που τους έχω κοντά μου».

«Περιοδικό»: Η Δικαιοσύνη είναι ικανή -κατά την δικιά σας άποψη- να κρίνει αμερόληπτα το αδίκημα, μιας και η Δικαιοσύνη απονέμεται από ανθρώπους;

Πένυ Παπαδάκη: «Η δικαιοσύνη δεν είναι κάτι αόριστο. Για να αποδοθεί σωστά, βασίζεται σε νόμους, σε στοιχεία και μαρτυρίες. Πιστεύω στη δικαιοσύνη και στους ανθρώπους που την επέλεξαν ως λειτουργήματα κι όχι απλά ως αναγκαίο επάγγελμα. Γιατί ό,τι δεν αγαπάς με τη ψυχική σου, δεν το κάνεις σωστά».

«Περιοδικό»: Πιστεύετε ότι ως συγγραφέας έχετε ένα συγκεκριμένο κοινό;

Πένυ Παπαδάκη: «Δεν γνωρίζω αν το κοινό που με διαβάζει είναι συγκεκριμένο, αλλά ξέρω ότι έχει αυξηθεί μέσα στα χρόνια. Αυτό οφείλεται τόσο στις εκδόσεις Ψυχογιός που είναι ένας από τους μεγαλύτερους εκδοτικούς οίκους, όσο και στους ίδιους τους αναγνώστες που προτείνουν και σε άλλους τα βιβλία μου, και τους ευχαριστώ πολύ».

«Περιοδικό»: Το συγκεκριμένο βιβλίο είναι επανέκδοση. Πως αισθανθήκατε που το κρατήσατε ξανά στα χέρια σας με άλλη μορφή;

Πένυ Παπαδάκη: «Ενιωσα μεγάλη χαρά και συγκίνηση, αλλά και αγωνία για το αποτέλεσμα».

«Περιοδικό»: Δεν έχω διαβάσει την πρώτη έκδοση. Αλλάξατε κάτι στο βιβλίο ή δημοσιεύθηκε αουτούσιο;

Πένυ Παπαδάκη: «Εκτός από το εξώφυλλο και το οπισθόφυλλο, το υπόλοιπο είναι αουτούσιο. Δεν υπάρχει καμία αλλαγή στο εσωτερικό του, όπως δεν υπήρξε και στην πρώτη επανέκδοση που έγινε για το ΖΕΪΜΠΕΚΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΤΙΝΑΣ».

«Περιοδικό»: Ετοιμάζετε κάτι αυτό το διάστημα; Αν ναι μιλήστε μας σχετικά.

Πένυ Παπαδάκη: «Ετοιμάζω ένα καινούργιο βιβλίο, αλλά επιλέγω να τηρώ σιγήν ιχθύος μέχρι να τελειώσει για να μη φανώ ασυνεπής λόγω αλλαγών που μπορεί να κάνω την τελευταία στιγμή».

«Περιοδικό»: Ποια είναι η δικιά σας διαδικασία πριν δώσετε το βιβλίο στον εκδοτικό οίκο;

Πένυ Παπαδάκη: «Όταν τελειώσω το βιβλίο, το αφήνω στην άκρη για λίγο καιρό, το ξαναδιαβάζω σαν αναγνώστρια πλέον, κι όταν νιώσω σίγουρη, εύχομαι να πάνε όλα καλά και φεύγει από εμένα».

«Περιοδικό»: Οι ομογενείς λατρεύουν τα βιβλία. Και μας δείχνουν συνέχεια την αγάπη τους ιδιαίτερα απέναντι στο ελληνικό βιβλίο. Έχετε κάτι να τους προτείνετε ή να τους συμβουλεύετε;

Πένυ Παπαδάκη: «Το μόνο που μπορώ να συμβουλευώ τους ομογενείς μας, είναι να συνεχίσουν να αγαπούν και να διαβάζουν ελληνικά βιβλία γιατί αυτά είναι ο συνδεδεμένος κρίκος με τις ρίζες τους. Το τι θα επιλέξουν να διαβάσουν, εξαρτάται από την ιδιοσυγκρασία τους και τα ενδιαφέροντά τους. Εύχομαι σε όλους να είναι καλά και να μη ξεχνούν την Ελλάδα μας».

«Περιοδικό»: κ. Παπαδάκη, σας ευχαριστούμε.

Βιογραφικό

Η ΠΕΝΥ ΠΑΠΑΔΑΚΗ γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, αλλά μεγάλωσε στις γειτονιές του Πειραιά. Για είκοσι πέντε χρόνια ασχολήθηκε με τα λογοιστικά και για επτά χρόνια με το μάρκετινγκ. Από το 2011 είναι συνταξιούχος και τον ελεύθερο χρόνο της ασχολείται εθελοντικά με τα πολιτιστικά του Δήμου της Αγίας Βαρβάρας, δίνοντας την ευκαιρία στους δημότες της περιοχής να έρχονται σε επαφή με τους συγγραφείς και τα έργα τους. Το 2007 έγινε μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών. Έχει δύο παιδιά, τα οποία θεωρεί το μεγαλύτερο έργο της ζωής της. Η συγγραφή βιβλίων είναι η καλύτερη διέξοδος για το ανήσυχο πνεύμα της για το οποίο ελπίζει να παραμείνει για πάντα ανήσυχο. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα μυθιστορήματά της ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΖΩΗΣ, ΟΙ ΚΟΡΕΣ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ, ΤΟ ΖΕΪΜΠΕΚΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΤΙΝΑΣ και ΧΩΡΙΣ ΔΙΧΤΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.

Προμηθευτείτε το βιβλίο της Πένυς Παπαδάκης «Αντίο, φιλενάδα» από το βιβλιοπωλείο του «Εθνικού Κήρυκα» καλέστε τώρα στο (718) 784-5255 και κάντε την παραγγελία σας.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Επικοινωνήστε μαζί μας στο:

(718) 784-5255

ή στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

info@ekirikas.com

periodiko@ekirikas.com

maria@ekirikas.com

Ακολουθήστε μας στο Facebook: Εθνικός Κήρυξ / The National Herald